

ABSTRAKT

Tato dizertační práce se zabývá specifickou skupinou historických míst nazývaných světové dědictví, která jsou zapsaná na Seznamu světového dědictví UNESCO. Práce charakterizuje základní prvky myšlenky světového dědictví UNESCO jakožto kulturního a společenského procesu, jehož součástí jsou akty vzpomínání vedoucí k různým možnostem chápání, prezentování a interpretování minulosti v rámci aktuálních společenských rámců. Práce poukazuje na řadu hledisek o povaze památek obecně, jako i konkrétně o povaze světového dědictví UNESCO, které se stalo předmětem zájmu relativně nové mezioborové akademické disciplíny, která se zabývá studiem kulturního dědictví, a pro kterou se vžil v angličtině termín 'heritage studies'. Za účelem prozkoumání různých aspektů fenoménu světového dědictví byla rozpracována tato témata: vzpomínání a veřejné využívání minulosti, UNESCO přístup a způsoby prezentace a interpretace minulosti. Proto, aby bylo možné zachytit jak koncept světového dědictví vypadá v praxi, věnuje se práce popisu určitých aspektů tří různých míst světového dědictví. Pro studium těchto záležitostí ve fyzickém světě byly s využitím metod přímého pozorování a terénního výzkumu vypracovány případové studie tří specifických míst UNESCO. Při bližším pohledu na jednotlivé vybrané památky UNESCO – české středověké město Kutnou Horu, pamětní park míru v Hirošime v Japonsku a archeologické naleziště Villa Romana del Casale na Sicílii je možné sledovat způsoby prezentace a interpretace minulosti v rámci UNESCO vzpomínkového narativu minulosti lidstva. Tyto tři případové studie ukazují tři různé způsoby zacházení s minulostí a bytí UNESCO památkou.

Klíčová slova: dědictví, prezentace a interpretace minulosti, UNESCO, světové dědictví, památky zapsané na seznamu světového dědictví UNESCO